

Inicjatywy projektu społecznego POKOLENIA – POKOLENIOM

Zespół Organizacyjny „Pokolenia-Pokoleniom” przygotowuje na 100 rocznicę odzyskania niepodległości wydanie tomiku poezji pt. „Żeby Polska była Polską”. W zbiorze znajdą się wiersze wybrane przez szkoły; co roku jeden wiersz napisany przez ucznia związany z niepodległością i wolnością Polski oraz jeden wiersz polskiego poety.

Wiersze przesyłają szkoły na adres sekretariatu projektu: pokoleniapokoleniom@gmail.com w terminie do 30 czerwca 2016,2017,2018 r.

Prezentujemy wiersze przesłane przez Szkołę Podstawowa i Zespół Szkół Technicznych w Zbąszynku.

Polska... biało-czerwone barwy a na nich orzeł biały,
z koroną żółto-złotą w klasie wisi nad mą głową.

Polska... mój kraj ojczysty zbożem pachnący,
nieraz w historii był bardzo cierpiący.

Brak Polski na mapie, zabory, wojny,
na szczęście mój kraj od lat jest wolny.

Polska jest naszym wspólnym domem,
więc razem dbajmy o nią społem.

Wszyscy Polacy dbajmy o swój kraj,
bo Polska to dla nas największy raj.

Agnieszka Szczepaniak kl. VB (lat 11)
Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi w Zbąszynku
Opiekun-Alina Dzieciatkowska

Oblicze ojczyzny Tadeusz Różewicz

Ojczyzna to kraj dzieciństwa
Miejsce urodzenia
To jest ta mała najbliższa
Ojczyzna

Miasto miasteczko wieś
Ulica dom podwórko

Pierwsza miłość
Las na horyzoncie
Groby

W dzieciństwie poznaje się
Kwiaty zioła zboża
Zwierzęta
Pola łąki
Słowa owoce

Ojczyzna się śmieje

Na początku ojczyzna
Jest blisko
Na wyciągnięcie ręki

Dopiero później rośnie
Krwawi
Boli

Gawęda o miłości do ziemi ojczystej
Wisława Szymborska

Bez tej miłości można żyć,
mieć serce suche jak orzeszek,
malutki los naparstkiem pić
z dala od zgryzot i pocieszeń,
na własną miarę znać nadzieję,
w mroku kryjówkę sobie uwić,
o blasku próchna mówić „dnieje”,
o blasku słońca nic nie mówić.

Jakiej miłości brakło im,
że są jak okno wypalone,
rozbite szkło, rozwiany dym,
jak drzewo z nagła powalone,
które za płytka wrosło w ziemię,
któremu wyrwał wiatr korzenie
i jeszcze żyje cząstkę czasu,
ale już traci swe zielenie
i już nie szumi w chórze lasu?

Ziemia ojczysta, ziemia jasna,
nie będę powalonym drzewem.
Codziennie mocniej w ciebie wrastam
radością, smutkiem, dumą, gniewem.
Nie będę jak zerwana nić.
Odrzucam pusto brzmiące słowa.
Można nie kochać cię – i żyć,
ale nie można owocować.
Ta dawność jej w głębokich warstwach...

Czasem pośrodku drogi stanę:
może nieznanych pieśni garstka
w skrzyni żelazem nabijanej,
a może dzban, a może łuk
jeszcze się w łonie ziemi grzeje,
może pradawny domu próg
ten, którym wkroczyliśmy w dzieje?

Stąd idę myślą w przyszłe wieki,
wyobrażenia nowe składam.
Kamień leżący na dnie rzeki
oglądam i kształt jego badam.
Z tego kamienia rzeźbiarz przyszedł
wyrzeźbi głowę rówieśnika.
Ten kamień leży w nurcie Wisły,
a w nim potomna twarz ukryta.

By na tej twarzy spokój był
i dobroć, i rozumny uśmiech,
naród mój nie żałuje sił,
walczy i tworzy, i nie uśnie.
Pierścienie świetlnych lat nad nami,
ziemia ojczysta pod stopami.
Nie będę ptakiem wypłoszonym
ani jak puste gniazdo po nim.

Czesław Miłosz
W mojej ojczyźnie

W mojej ojczyźnie, do której nie wrócę,
Jest takie leśne jezioro ogromne,
Chmury szerokie, rozdarte, cudowne
Pamiętam, kiedy wzrok za siebie rzucę.

I płytkich wód szept w jakimś mroku ciemnym,
I dno, na którym są trawy cierniste,
Mew czarnych krzyk, zachodów zimnych czerwień,
Cyranek świsty w górze porywiste.

Śpi w niebie moim to jezioro cierni.
Pochylam się i widzę tam na dnie
Blask mego życia. I to, co straszy mnie,
Jest tam, nim śmierć mój kształt na wieki spełni

Wiersze o tematyce patriotycznej Zespół Szkół Technicznych Zbąszynek

"Tylko Ty"

Ojczyzno! Tyś tylko jedna jest, Ty jak Matka
podnosisz Nas na duchu, jak na rzece tratwa

Ojczyzno! Ogień Twój raz się żarzy, raz się tli
zgasnąć też potrafisz... dla nas pewny jest Twój byt

Ojczyzno! Naród Twój dziś swobodą się żywi
wolność Nasza nie kosztowała jednej chwili...

Ojczyzno! Nasi dziadkowie Ci się oddali
Polscy Patrioci, w ręce ziemi oddani

Ojczyzno! Wróg nie wiedział, iż Oni ziarnem są
nikomu Cię nie oddamy, tyś Naszym domem jest.

Kacper Czense

Liceum Ogólnokształcące w Zespole Szkół Technicznych
im. Jana Pawła II w Zbąszynku
Opiekun; Teresa Szulczewska

„ Orli lot”

Leci orzeł biały,
Spoglądając na Polskę wzrokiem śmiałym.
Wspomina bohaterów śmiałych,
O których nie słyszał świat cały.
To oni stali z bronią,
Byśmy wolności wonią
Oddychać mogli z radością,
By o zdobytej wolności, pamiętał każdy!
Łezka w orlim oku się kręci
Ku bohaterów pamięci!

Oliwia Buratowska

Liceum Ogólnokształcące w Zespole Szkół Technicznych
im. Jana Pawła II w Zbąszynku
Opiekun; Teresa Szulczewska

„ Ojczyzna”

Po odzyskaniu niepodległości
Nasza ojczyzna wspaniała
Nigdy nie była tak doskonała
Zwłaszcza gdy się szerzy zło na świecie
Polska to najczystsze kwiecie.

Rozwój gospodarki i kultury
To wzór dla krajów wielu,
A problemy, które mamy
Szybko przezwyciężamy.

Nasza dobra przyszłość
To nie są omamy,
Lecz wdrażane w życie
Realne nasze plany.

Konsolidujemy społeczeństwo
Wokół słuszych naszych celów
Dbając o bezpieczeństwo kraju
I dobrobyt pokoleń wielu.

Patrycja Przywoźna
Technikum w Zespole Szkół Technicznych
im. Jana Pawła II w Zbąszynku
Opiekun; Teresa Szulczewska